

"По Грамос се повлекохме во Албанија. Бевме сместени во Бурели, од каде што со бродови заминавме за Русија. Патувавме речиси петнаесет дена. По патот многумина умреа, а мртвите тела ги фрлаа во морето", раскажува Таки Костовски.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Господинот Таки Костовски, еден од многумината учесници во Граѓанската војна, која се водеше за слободна и демократска Грција, е роден во далечната 1933 година во селото Стенце, Костурско. Поведен од надежите, но и од ветувањата дека и Македонците ќе ги добијат своите права, како и образование на мајчин јазик, уште од најрана возраст активно се вклучил во тоа револуционерно движење. Неговиот придонес во борбата почнува со активирањето во младинската организација ЕПОН. Всушност, во оваа организација младината се оспособувала за војната. Од таму, како подготвени партизани, ги однеле во Аљевица, им дале оружје, по што во 1947 година почнале и борбите.

"Се боревме во селото Акондио, а потоа заминавме во Фалцета. Борбата траеше 3-4 дена. Извојувавме успех, односно ги победивме монархофашистите, по што заминавме на Грамос. Но, повторно се судривме со грчките не-

пријатели и во селото Хјонато, во близина на Градче ме ранија. Оттаму ме однесоа во Ланга, потоа во Врахо, каде имаше поголема болница, односно можеа да ми пружат соодветна помош. Но, монархофашистите дојдоа и таму и нè бомбардираа. На наша страна имаше многу жртви", раскажува нашиот соговорник.

"НЕ ЗНАМ КАКВА БЕШЕ ТОЧНАТА УЛОГА НА КПГ, НО НИЕ МАКЕДОНЦИТЕ СЕ ВКЛУЧИВМЕ ВО ВОЈНАТА ЗАШТО МНОГУ НИ ВЕТУВАА", ТАКИ КОСТОВСКИ

ПАТЕШЕСТВИЕ

За борецот Костовски следувало ново патешествие. Со останатите ра-

нети партизани го однеле во Албанија, во градчето Авлона, а потоа во Сук, исто така, во Албанија, за повторно да се врати во Грција и да продолжи со борбите.

СТРАВУВАМ ОД СРЕДБА СО МОЕТО

"Се боревме во селото Акондио, а потоа заминавме во Фалцета. Борбата траеше 3-4 дена. Извојувавме успех, односно ги победивме монархофашистите, по што заминавме за Грамос. Но, повторно се судривме со грчките непријатели и во селото Хјонато, во близина на Градче, ме ранија. Оттаму ме однесоа во Ланга, потоа во Врахо, каде имаше поголема болница, односно можеа да ми пружат соодветна помош. Но, монархофашистите дојдоа и таму и нè бомбардираа. На наша страна имаше многу жртви", посочува нашиот соговорник Таки Костовски.

КАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: ТАКИ КОСТОВСКИ

"При повторното враќање во Грција следуваше нова распределба по баталјони. Ме ставија во организацијата 'ДЕЛТАМИ', и ми дадоа курирска задача. Собирав информации, разнесував писма... Следуваше нова распределба. Влегов во друга дивизија, која се бореше во околината на Бела Вода. Водевме

натите борци, односно некои ги префрлаа во Ташкент, а оние на кои сè уште не им беа заздрави раните добиени во Граѓанската војна, меѓу кои бев и јас, ги однесоа во Јаѓељуљ. Потоа повторно се вратив во Ташкент", објаснува борецот.

ВРАЌАЊЕ ВО ТАТКОВИНАТА

Кога го однеле во Ташкент, Русија, Костовски имал само 17 години. Таму останал речиси 25 години. Во Дванаесетто градче работел во една текстилна фабрика, а потоа се вработил како возач во Министерството за трговија. Во Русија се оженил со Македонка, Атина, која потекнувала од Егејскиот дел на Македонија. Во Русија го оформува и своето семејство, а како плод на таа љубов се раѓаат двете ќерки Марина и Софија.

ОД ПАРТИЗАНСКИТЕ ДЕНОВИ

НА КУРИРСКА ЗАДАЧА
ВО ТЕКОТ НА ВОЈНАТА

"При повторното враќање во Грција следуваше нова распределба по баталјони. Ме ставија во организацијата 'ДЕЛТАМИ', и ми дадоа курирска задача. Собирав информации, разнесував писма... Следуваше нова распределба. Влегов во друга дивизија, која се бореше во околината на Бела Вода. Водевме жестока борба, загинаа многумина. По битката, ние партизаните, се собравме и сакавме да ја преминеме границата и да влеземе во Југославија. Но, не ни дозволија. Се вративме на Грамос... Жестоко војувавме, загинаа многу борци. Во 1949 година се повлекохме во Албанија", потенцира Костовски.

жестока борба, загинаа многумина. По битката, ние партизаните, се собравме и сакавме да ја преминеме границата и да влеземе во Југославија. Но, не ни дозволија. Се вративме на Грамос... Жестоко војувавме, таму загинаа многу наши

Судбината им одредила во 1971 година да се вратат во Македонија, каде нашиот соговорник се вработил во Македонски железници, од каде што и се пензионирал.

Го прашавме господинот Костовски

ција. Не знам каква била точната, конкретната улога на КПГ, но ние Македонците се вклучивме во војната зашто многу ни ветуваа. Не сум сигурен ниту во тоа дали тие ќе ги реализираа ветувањата доколку војната успееше".

Селото од каде што потекнува овој борец денес речиси веќе и не постои. Војната си го направила своето. Костовски досега ниту еднаш не го посетил родниот крај, не затоа што немал желба,

ПОВТОРНАТА РАЗУРНАТО СЕЛО

борци. Во 1949 година се повлекохме во Албанија", се потсетува Костовски.

Во оваа држава партизаните биле сместени во Бурели, од каде што со бродови заминале за Русија.

"Патувавме - дополнува овој борец - речиси петнаесет дена. По патот многумина умреа, а мртвите тела ги фрлаа во морето. Прва наша дестинација во Русија беше градчето Поти, каде следуваше нова распределба на пристиг-

што, од денешен аспект, мисли за Граѓанската војна, дали таа воопшто требала да се случи? Зошто загинале толку луѓе и дали тоа бил смислен потег на Грците за оваа наша соседна земја да се "ослободи од Македонците". Всушност, настаните тоа и го покажуваат. Во Грција се вратиле само Грците.

"Мислам дека оваа војна воопшто не требаше да се случи и ако не се случеше тогаш Македонците ќе останеа во Гр-

туку затоа што сè уште му се болни сеќавањата за она што се случувало во тие краеве во текот на војната, при што воедно и стравува од она што може да му се случи при евентуална посета на родното село.

(Серијата "Сеќавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)